

עת"א 37342/01/22 - אברהם צימבר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תאריך: 19 ינואר
2022

עת"א 37342-01-22 צימבר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני העותר: כב' השופט עמית כהן
אברהם צימבר (אסיר)
ע"י עו"ד עומרי שטרן
נגד המשיבים: 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

פסק דין

העותר מבקש לאפשר לו לצאת לחתונת בתו, אשר אמורה להתקיים היום. לבקשת העותר, ניתן ההחלטה על פי הכתובים, לאחר שהתאפשר לב"כ העותר להשלים טיעונו.

רקע

- ב-17.1.22 הוגשה העתירה, בה מבקש העותר לאפשר לו לצאת לחתונת בתו, הקבועה להיום (19.1.22). לטענת העותר, הוא ריצה 9 חודשים מעונשו ולכן זכאי הוא להשתלב בסבב חופשות (בהשלמת טיעון שהגיש העותר, הוא הסביר שעד ל-10.1.22 הוא היה עצור). העותר טוען שבמהלך ניהול ההליך הפלילי הוא שולב בקהילה טיפולית וסיים בהצלחה הליך גמילה מסמים.
- שירות בתי הסוהר (להלן: "המשיב") השיב בשם המשיבים, והתנגד למבוקש. בעיקר מהנימוקים הבאים:
 - העותר מרצה מאסר למשך שנתיים, בגין עבירות של הפרת הוראה חוקית, הסגת גבול ועבירות רכוש, החל מה-4.10.21; העותר משויך לקטוריה ב'1 - משטרה.
 - נטען שהבקשה לא הוגשה במסגרת סד הזמנים הקבוע בפקודת הנציבות מס' 04.40.00 (להלן: "הפקנ"צ") - 45 יום לפני האירוע.
 - המשיב מפנה להוראות הפקנ"צ וההלכות הנוגעות ליציאת אסיר לחופשה, לרבות השיקולים שבמסגרת שיקול הדעת של הגורם המנהלי; שיוך העותר לקטגוריה ב'1, דבר המחייב אישור אח"מ/קמב"ס (פרק ב', ס' י"א לפקנ"צ).
 - ביום 13.1.12 נבחנה בקשת העותר במסגרת ועדת מסוכנות בבית הסוהר ומפקד בית הסוהר לא המליץ על

הוצאת העותר לחופשה המבוקשת, נוכח זאת שפנה בבקשה מנהלית רק כשבוע לפני מועד החתונה, התנגדות גורמי הטיפול שלדעתם מדובר באסיר רצידיביסט הזקוק לטיפול בגמילה, והתנגדות גורמי המודיעין. נוסף על כך, הומלץ לסרב לבקשה נוכח התפשטות נגיף הקורונה והחשש בהפצת המחלה בתוך כותלי הכלא.

נטען שקמ"ן בית הסוהר אינו יכול לבדוק את מסוכנותו של העותר עקב ההתראה הקצרה לפני היציאה המבוקשת לחופשה, ולכן לא המליץ על הוצאת העותר לחופשה.

ביום 16.1.22 דחה מפקד המחוז את הבקשה.

2.5. נטען שבאירוע חתונה, מטבע הדברים יהיה העותר חשוף לחומרים ממכרים.

נוכח התרשמות הגורמים הטיפוליים שמדובר באסיר בעל רקע התמכרותי עם התנהלות אימפולסיבית וללא יכולת להפעיל שיקול דעת, ההחלטה סבירה ומתבקשת.

2.6. לתשובה צורפה **חו"ד עו"ס**, לפיה: העותר נמצא במעקב רופא סמים ביחידה ונוטל תחליף סם; לדבריו, היה בטיפול קהילה בתחום ההתמכרויות, אך נשר לאחר חצי שנה; עבירת משמעת יחידה מתאריך 20.10.21; מרצה מאסרו ה-6, כניסה 10; מתאר שביצע את העבירות תחת השפעת חומרים משני תודעה; אינו לוקח אחריות על מעשיו ואינו מגלה כל תובנה לדפוסי התמכרותו; מבחינה טיפולית - זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות כצורך ראשוני, כצורך משני זקוק לטיפול בתחום דפוסים עברייניים; בשלב זה העותר אמביוולנטי ביחס לשילובו בטיפול ייעודי בגמילה.

התרשמות גורמי הטיפול הינה מאדם אשר מרצה מאסרים חוזרים ונשנים בגין עבירות סמים ורכוש, בעל דפוסי התמכרותיים; נמצא במעקב רופא סמים ונוטל טיפול תרופתי; התנהלותו אימפולסיבית וללא יכולת להפעיל שיקול דעת; ניכר קושי בהצבת גבולות פנימיים, נוטה לצמצם ולמזער חלקים בעייתיים באישיותו ולא רואה צורך בטיפול לשינוי אורחות חייו.

לכן, לא הומלץ להוציא את העותר לחופשה.

3. ב"כ העותר השלים טיעונו וטען כי לאחר בירור עם העותר, רק ב-10.1.22 הוא שינה את מעמדו מ"עציר" ל"אסיר"; הוא הגיש בקשה לפני כחודש ימים, אך אז נדחתה הבקשה כיוון שהיה עצור; העותר אינו רצידיביסט, הרשעתו האחרונה הינה משנת 2011 (לא צורך העתק רישום פלילי); 6.5 שנים עובר למעצרו העותר נגמל מסמים וצרך תחליף סם; העבירות בהן הורשע הן על רקע קשיים שהביא עימו משבר הקורונה; עם מעצרו שולב העותר בקהילה טיפולית למשך 6 חודשים, באופן מוצלח; במשך מעצרו הוא מוסר בדיקות שתן נקיות מסמים; ניתן לקבוע תנאים שיפיגו את החשש ושיהוו גורם מרתיע לעותר; העותר מוכן לעבור בדיקות קורונה עם חזרתו לכלא ולשהות בבידוד; אם יחליט ביהמ"ש להורות על הפקדה גבוהה, יהיה קושי לבצע זאת בסד הזמנים הקצר.

צורך **תסקיר שירות מבחן מיום 7.11.21** (להלן: "**התסקיר**") לפיו: העותר שולב במסגרת טיפולית ב-15.3.21 אך הורחק ממנה עקב אירוע אלימות כלפי הצוות; בשבוע האחרון לשהותו במסגרת, נרשמו עימותים עם מטופלים אחרים ושיתוף על כמיהתו לשימוש חוזר בסם; נוכח האמור, ב-4.10.21 הוגש תסקיר ובעקבותיו העותר נעצר עד תום ההליכים; מצד אחד מצוין שבמשך תקופת הטיפול העותר שיתף פעולה עם נהלי הקהילה וקיבל על עצמו תפקידים, אך מצד שני עולה כי התקיימו חריגות לאורך תקופת הטיפול, אשר כללו מעבר על חוקים ונהלים - דבר שגרם להתרשמות הצוות המקצועי מקיומו של פער בין האופן בו העותר מציג את פועלו, לבין התנהגותו בפועל, פער אשר נותר ללא שינוי לאורך שהותו בקהילה; התרשמות המטפלת בעותר היא שהוא עבר הליך משמעותי אולם התהליך טרם הושלם ונדרשת המשך עבודה טיפולית, להערכת המטפלת, העותר אינו בשל מספיק לשוב לחיים שגרתיים מחוץ לקהילה; לסיכום ציין

שירות המבחן שהוא סבור כי אי סיומו של ההליך הטיפולי, וקשיו של העותר במהלכו, אינם מאפשרים שחרור לביתו ועלול להעמידו בסיכון משמעותי ביחס לשימוש בסמים ומעורבות בפלילים.

דין והכרעה

4. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים והחומר הרלוונטי, הגעתי למסקנה שדין העתירה להידחות.

העותר לא צירף תצהיר לעתירה והשלמת הטיעונים מטעמו, הכוללים טענות עובדתיות רבות, ודי בכך כדי למנוע אפשרות לקבל את העתירה.

יתר על כן, אני סבור שיש לדחות את הבקשה גם לגופה, מהנימוקים שלהלן.

5. **מועד הגשת הבקשה:** הפקנ"צ קובע שיש להגיש בקשה לחופשה מיוחדת 45 יום לפני מועד האירוע. גם אם אקבל את טענת העותר (שלא הוצגה לה שום ראיה) שהבקשה הוגשה לפני כחודש, הרי שהעותר לא עמד במסגרת הזמנים הקבוע בפקנ"צ.

בעיקרון, אין לאפשר חריגה ממסגרת הזמנים שנקבעה בפקנ"צ, משום שהיא נקבעה כך שיתאפשר למשיב לבחון את הבקשה לעומק ולקבל את עמדת כל הגורמים הרלוונטיים, כגון, במקרה של העותר המסווג בקטגוריה ב'1 - את עמדת אח"מ/קמב"ס, אשר אמור לבצע בדיקות בטרם מתן עמדתו, דבר שבענייננו לא התאפשר.

אולם, אם נכונה טענת העותר שהסטטוס שלו השתנה מ"עציר" ל"אסיר" רק ב-10.1.22, הרי שהעותר לא יכול היה להגיש בקשה מנהלית מתאימה במועד (ראו ס' א(7) לפקנ"צ, לפיו עצורים אינם זכאים לצאת לחופשה מטעמים מיוחדים). לכן, אני סבור שאין מקום לדחות את העתירה על הסף, אך יש להביא בחשבון את העובדה שהבקשה המנהלית הוגשה רק כ-9 ימים לפני מועד האירוע, דבר שלא אפשר למשיב לבחון את הבקשה לעומק ולוודא שניתן לאיין את הסיכונים שבמתן חופשה מיוחדת לעותר.

6. **תקופת הקורונה:** ב"כ העותר טוען שלמרות התקופה, אין עצירה מוחלטת של היציאות.

נוכח סד הזמנים, לא ניתן לקבל את תשובת המשיב לטיעונים המשלימים של ב"כ העותר.

אך גם אם טענת העותר נכונה, הרי שתקופת הקורונה והסיכון להידבקות מהווה שיקול חשוב, משמעותי וסביר במסגרת שיקוליו של המשיב.

7. **החשש לאפשר לעותר לצאת לחופשה עקב החשש לשימוש בסמים:** כמפורט לעיל, בניגוד לאופן הצגת הדברים על ידי ב"כ העותר, חוות הדעת המקצועיות בעניינו מלמדות על מסוכנות משמעותית לשימוש בסמים.

מצטוט גורמי הטיפול במסגרת בה שהה העותר בתסקיר, עולה שהעותר שיתוף על כמיהתו לשימוש חוזר בסם, לא קיים את דרישות המסגרת ובסופו של דבר סולק ממנה. המטפלת הישירה בעותר במסגרת הטיפולית, שירות המבחן ועו"ס המשיב, כולם סבורים שקיים סיכון משמעותי שהעותר ישוב וישתמש בסמים.

ב"כ העותר טוען שהעותר עבר הליך טיפולי מוצלח תוך כדי הליך המעצר, אולם הדברים אינם מדויקים. בתסקיר מפורט שהעותר סולק מהמסגרת הטיפולית בטרם סיים אותה, כי קיים סיכון משמעותי לשימוש בסמים וכי העותר נדרש להמשך

טיפול. מובן שלא ניתן להסתמך על אמירות של ב"כ העותר, אשר אינן מסתמכות על שיקולים מקצועיים, ולהתעלם מחוות דעת מקצועיות של גורמי המקצוע.

8. מאחר שבקשת העותר ליציאה לחופשה נבחנה ונדחתה בהסתמך על חוות דעת גורמי המקצוע (התסקיר והגורמים המקצועיים במסגרת הטיפולית, כפי שצוטטו בו, ועו"ס המשיב), אשר העריכו שהעותר הוא בעל דפוסים התמכרותיים, ובהיעדר הליך טיפולי משמעותי, לא ניתן בשלב זה לאפשר לו לצאת לחופשה, אינני סבור שנפל פגם בשיקול הדעת המצדיק התערבות.

לכך יש להוסיף שבתקופה זו, של עלייה משמעותית בתחלואה החלטה למנוע יציאה לחופשה בשל מגבלות הקורונה היא סבירה.

נוכח האמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ז שבט תשפ"ב, 19 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.